

CHĂM SÓC ĐỜI SỐNG TÂM LINH 3

Nếu như trong các bài viết trước: *chăm sóc đời sống tâm linh 1* và *2* chủ yếu đề cập đến việc *tu giữ hạnh Bồ Tát* (trong *hạnh có giới*) – thì trong bài viết này vấn đề chủ yếu cũng không thể ngoài việc *giữ lấy Hạnh*. Như vậy – cho thấy rằng: tu để giữ được *Hạnh Bồ Tát* không chỉ là việc làm vô cùng khó khăn – mà đây còn là vấn đề *thạnh-suy* của Pháp Phật.

Trong kinh: “Lời dạy cuối cùng” (bản dịch của Thượng Toạ Thích Nhật Từ), đức Phật nhấn nhủ rằng: “*Giới luật đó là căn bản, là gốc rễ của giải thoát. Nhờ giữ giới trang nghiêm, thiền định và trí tuệ phát sanh, có thể tiêu diệt sự đau khổ. Thế nên các vị hãy giữ gìn giới luật một cách trọn vẹn. Người giữ giới thanh tịnh sẽ nuôi lớn pháp lành. Người thiếu mất giới thì không thể phát sinh công đức*”.

Ngày cuối cùng – trước khi đức Phật nhập Niết Bàn ấy – tại giữa rừng *Sa-la*, dưới cây song thọ, trong không gian thật vắng lặng, yên tĩnh ... điều mà đức Thế Tôn nhấn nhủ các đệ tử không thể “xem thường”, không thể “lơ là”, không thể “không nỗ lực, tinh tấn” ... trong tu tập – đó là: phải giữ nghiêm *giới, luật* (thuộc phạm trù *Hạnh*).

Việc vi phạm *giới, luật* – có nghĩa *Hạnh Bồ Tát* đã bị hoen ố mất rồi. Khi đó, năng lực tâm linh đã chuyển hoá – đến mức – không còn đủ chuẩn tối thiểu để tái sinh làm người ... Như Lai nhận biết rõ điều ấy, với tình thương không cùng, cho nên trong ngày cuối cùng, trong những giờ cuối cùng, trong những phút cuối cùng ... Ngài không thể không nhắc nhở: “*Này các đệ tử, sau khi Như Lai qua đời, các vị phải trân trọng, cung kính giới luật như kẻ nghèo hèn được giàu có, như kẻ đui mù được sáng mắt. Phải biết rằng giới luật là bậc Thầy tối thượng. Dầu có sống thêm ở đời bao nhiêu năm nữa, Như Lai cũng không ngoài mục đích răn dạy các vị về giới luật ấy thôi*”.

Việc vi phạm *giới, luật* – không chỉ có nghĩa *Hạnh* của một *Bồ Tát* nào đó đã bị hoen ố – mà nó còn tạo ra một sự tác động lớn trong xã hội: làm giảm sút lòng tin của những người mới tiếp cận, mới chập chững bước những bước dò dẫm đầu tiên trên con đường tu Phật.

Các Phật tử, xin hãy nhớ cho: từ thời Mạt Pháp này trở đi ... những kẻ giả danh *Bồ Tát* sẽ không phải là ít. Việc một số kẻ mượn danh *Bồ Tát* – đó không phải là những *Bồ Tát đích thực* – đó là những ác ma đầy ắp *tham-sân-si* – phải nhanh chóng rời xa những ma ác ấy ; giúp cho những người khác cũng xa lánh ác ma – để không bị cản ngại trên con đường tu tập của mình.

Trong kinh: “Lời dạy cuối cùng”, đề cụ thể hơn về giữ giới luật (giới luật của Bồ Tát xuất gia), đức Phật nhấn nhủ rằng:

“Người giữ giới thì không được kinh doanh, thương mại, xây dựng nhà cửa, cày cấy ruộng vườn, đầu tư nông nghiệp, thuê người giúp việc, theo kiểu thế tục. Không được chặt đốn cây cối, đào đất, móc hang, điều chế dược liệu, đoán quẻ tốt xấu, xem sao đoán mạng, nghiên cứu địa lý, tìm tòi hưng suy, hay coi lịch đoán số. Các vị nên sống tiết chế thân mạng, ăn uống điều độ, duy trì nếp sống thanh cao, giải thoát. Không tham dự chính trị, lãnh sứ mạng liên lạc, thông tin. Không được luyện bùa chú, chế linh dược, giao hảo người quyền quý, kết thân kẻ ngạo mạn. Cần phải giữ tâm chân thật, sống chánh niệm và tỉnh thức trong từng phút giây, mong cầu đạo quả giải thoát. Không được che dấu lỗi lầm, bày điều mê hoặc để thu hút quần chúng. Phải sống ít muốn, biết đủ đối với bốn phẩm vật cúng dường. Sống vừa đủ để hành đạo, không cất chứa tài sản và tiền bạc”.

Tham gia chính trị – không chỉ là việc cấm (thuộc giới luật) của giới tu hành mà đó còn là *ngã rẽ*, rời khỏi con đường *chánh đạo*.

Vì sao ? Bởi, một khi tham gia vào con đường chính trị – thì sẽ phải thuộc “*phe*” này hoặc phải theo “*phái*” nọ. Như đã đề cập, liệu rằng có một ông Phật Tây Tạng bị ông Phật Tàu đuổi chạy lưu vong chăng ? Không bao giờ có điều như vậy.

Cũng vì lẽ: thói chính trị luôn và luôn giả giới – trong một thế giới vốn dĩ không thật – vì vậy, trong ngày cuối cùng, trong những giờ cuối cùng, trong những phút cuối cùng ... Như Lai đã căn dặn rằng: *“Không tham dự chính trị, (không) lãnh sứ mạng liên lạc, thông tin (...)* Không giao hảo (với) người quyền quý, (không) kết thân (với) kẻ ngạo mạn”.

Trong ngày cuối cùng, trong những giờ cuối cùng, trong những phút cuối cùng ... tại *giữa rừng Sa-la, dưới cây song thọ, trong không gian thật vắng lặng, yên tĩnh* ... đức Thế Tôn đã còn gắng chỉ dạy Bồ Tát (xuất gia lần tu tại gia) những điều thật chi li, và cụ thể đến là như vậy !

Trên đây cũng chỉ mới đề cập đến một phần của kinh, sẽ là thiếu sót lớn nếu như không tiếp cận đầy đủ, trọn vẹn bộ kinh rất quý và cũng là rất đặc biệt này (xem trong mục “Tác phẩm kinh”).